

Avantprojecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals.

4. Memòria de les observacions i les al·legacions presentades.

Aquesta memòria s'elabora d'acord amb la previsió que estableix l'article 36.3.c) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, en relació amb l'Avantprojecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals, i recull en un únic document totes les observacions rebudes i canvis efectuats en la redacció final de l'avantprojecte de Llei i memòries que l'acompanyen.

4.1. Tràmit de consulta interdepartamental.

L'Avantprojecte de Llei s'ha sotmès a consulta interdepartamental, en un termini no inferior a 15 dies i mitjançant l'entorn electrònic SIGOV. En concret la iniciativa **SIG24ECF1987**-Avantprojecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d'aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals, ha estat a disposició dels departaments en el fòrum SIGOV des del dia 18.11.2024 fins el 27.3.2025, data en què va quedar informada a l'apartat II del Consell Tècnic. S'adjunta el certificat del Secretari del Govern a l'expedient.

Durant aquest termini cap departament va formular observacions. Tanmateix, fora d'aquest termini, en data 18.6.2025, el Departament de Drets Socials i Inclusió incorpora al fòrum de SIGOV l'observació següent:

“La iniciativa (i) deroga expressament els capítols del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (en endavant, “TRLFPC”) que regulen els drets econòmics de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya i (ii) no inclou una disposició equivalent al que estableix l'actual Disposició adicional 2ª del Text Refós de la Llei de Finances Públiques, que regula el règim del retorn de pagaments indeguts en matèria de prestacions socials i deutes derivats del copagament.

Tot i que la Disposició adicional 2a esmentada no es deroga de manera expressa, podria considerar-se derogada de manera implícita.

Per això, es sol·licita que l'actual Disposició adicional 2a del TRLFPC s'inclogui dins aquest avantprojecte de Llei, ja sigui com una nova disposició adicional, o bé dins l'article 132-8 de la iniciativa.”

Valoració:

No es va acceptar l'observació, atès que en relació amb la derogació tàcita prevista en les primeres versions de l'Avantprojecte al punt 2 de la disposició derogatòria, no es pot considerar que sigui contrària la disposició addicional 2ª del text refós de la Llei de Finances Públiques amb el contingut del Avantprojecte. No obstant això, vista la valoració efectuada a l'observació número 8 efectuada pel CTEESC, en virtut de la qual es suprimeix la derogació tàcita del punt 2 de la disposició derogatòria, es considera resolta l'observació efectuada pel Departament de Drets Socials i Inclusió.

4.2. Tràmit d'informació pública.

L'Avantprojecte de llei s'ha sotmès a informació pública, mitjançant la publicació al DOGC núm. 9392 de 14.4.2025, del corresponent Edicte. El termini és el comprès entre el 15 d'abril al 8 de maig de 2025, ambdós inclosos. Durant aquest termini s'han rebut al·legacions de l'Oficina Antifrau i del Consorci Administració Oberta de Catalunya (AOC), rebudes ambdues el 8.5.2025. Es reproduïxen i valoren a continuació.

Al·legacions de l'Oficina Antifrau de Catalunya:

Primera. La nostra primera reflexió, la fem essencialment des de la invocació del necessari respecte al principi de seguretat jurídica, en relació amb la disposició transitòria de l'avantprojecte, disposició que es presenta com de gran importància, atès que, segons la mateixa exposició de motius, té un abast general, perquè "... té per objecte determinar les entitats que integren el sector públic institucional de la Generalitat de Catalunya mentre no entri en vigor la Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional."

Aquesta disposició pretén determinar, doncs, amb vocació de generalitat en aquest moment i per un temps indeterminat, els ens que s'integren en l'anomenat "sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat de Catalunya".

Sobre la importància d'aquest tipus de disposicions, recordarem que l'encaix de les diferents realitats organitzatives en una determinada categoria pot determinar el règim jurídic aplicable en matèries que s'han identificat com més vulnerables als riscos de corrupció; esdevé essencial, doncs, a parer de l'Oficina, que la regulació sigui molt clara i rigorosa en relació amb aquesta qüestió.

En relació amb el contingut de la disposició, al marge que podria semblar estranya l'expressió "s'entén per sector públic ... el catàleg d'entitats següent", voldríem fer dues consideracions:

- Pot sorprendre el fet que es classifiquin les entitats autònomes en entitats de caràcter administratiu i comercial, tornant a unes categories que semblava que s'havien abandonat en la normativa més moderna, i especialment la que regula el règim jurídic de les diferents administracions públiques;
- No es defineix cadascun dels tipus d'entitats que integren el sector esmentat, que simplement es llisten en la disposició esmentada; no s'estableix, per exemple, quina hauria de ser la diferència entre entitats autònomes de caràcter administratiu i comercial o què siguin "entitats de dret públic de caràcter singular". Al nostre judici, i especialment si la norma té una vocació transitòria de generalitat, caldria definir cadascuna de les categories d'ens a què es refereix l'avantprojecte."

Valoració:

- Es demana que no s'incloguin en aquesta disposició la classificació de les entitats autònomes en entitats de caràcter administratiu i comercial per obsoleta i la normativa que regula el règim jurídic de les diferents administracions públiques no s'adequa.

Aquesta definició no correspon a la llei de finances sinó a la futura llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional que es la que regula el sistema organitzatiu de la Generalitat.

En tot cas, la normativa vigent que regula aquestes entitats es el Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

- No es defineix cadascun dels tipus d'entitats que integren el Sector Públic.

El mateix argument que el punt anterior.

“Segona. La nostra segona observació es fa en relació amb conceptes presents en diverses disposicions que també ens semblen d'importància singular, l'ús no acurat dels quals també genera inseguretat jurídica. Ens referim, per exemple, a l'article 111-1, que regula l'objecte de la Norma, i als conceptes emprats en l'avantprojecte d'“Administració de la Generalitat de Catalunya” i “Generalitat de Catalunya”.

Constatem en aquest punt que la redacció actual de l'article 1 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya és la següent:

“Les finances de la Generalitat de Catalunya són regulades per aquesta llei i per les altres lleis que la despleguin.

Les normes de la Llei de pressupostos constituïran l'execució dels seus preceptes, per a cada exercici pressupostari.”

Front a això, l'article 111-1 de l'avantprojecte determina que l'objecte del Codi seria regular el règim pressupostari, patrimonial, econòmicofinancer, de comptabilitat, de control i de l'activitat subvencional de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic institucional.

El redactat de la norma porta a pensar, doncs, que només s'aplicarà a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic institucional, i que no conté regulació adreçada a cap altre ens (en el mateix sentit, l'article 111-2 de l'avantprojecte).

No obstant això, l'article 121-1 parla de l'activitat econòmicofinancera de la Generalitat de Catalunya, l'article 121-2 de l'administració de les finances del sector públic de la Generalitat de Catalunya, l'article 122-1 a les persones que causin un dany o un perjudici econòmic o financer a la Generalitat de Catalunya, el Títol III es refereix a les finances de la Generalitat de Catalunya... Recordarem que el concepte de Generalitat de Catalunya està regulat a nivell estatutari i concretament a l'article 2 de l'Estatut d'Autonomia. Com hem dit, en el mateix sentit que l'article 111-1 es pronuncia el primer apartat de l'article 111-2, relatiu a l'àmbit subjectiu d'aplicació que, a més, en el segon apartat 2 introdueix una previsió amb un alt grau d'indeterminació:

“El Codi de finances públiques de Catalunya s'aplica a la resta d'organismes que tinguin la consideració d'independents d'acord amb el que determini la Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional o que es creïn a la seva empara, sense perjudici del que estableixi la seva legislació específica.”

En l'apartat anterior del precepte, s'havia definit sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat de Catalunya com “el que estableix la Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic institucional”, per la qual cosa podria semblar reiterativa aquesta referència a la resta d'organismes que tinguin la consideració d'independents d'acord amb la Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional o que es creïn a la seva empara.

I tot això al marge de les previsions de la disposició transitòria a què ja hem fet referència.”

Valoració:

L'ús de conceptes presents en diverses disposicions de manera no acurada generant inseguretat jurídica, com són els termes Generalitat o Administració de la Generalitat. S'han detectat alguns articles no homogenis amb aquesta nomenclatura i s'han revisat en el text.

“Tercera. Al fil de les consideracions que ja hem fet en els primers apartats d’aquest document d’al·legacions, hem de dir que no esdevé evident la diferenciació portada als articles 121-1 i 121-2 de l’avantprojecte, que tracten, respectivament, dels principis a què s’ajusta l’activitat econòmicofinancera de la Generalitat de Catalunya i els principis pels quals es regeix l’administració de les finances del sector públic de la Generalitat de Catalunya. Alguns dels principis a què es fa referència (no explicats en l’article 121-1) apareixen en ambdós preceptes.

En segon lloc hem de dir que, entre els principis de l’administració de les finances, hi trobem a faltar de relatius a la lluita contra la corrupció i l’enfortiment de la integritat pública. Efectivament no s’hi fa cap referència al principi d’integritat, o al principi de control, ni tampoc al principi estatutari de la bona administració, que entenem que caldria portar a aquest avantprojecte, en una redacció adient tenint en compte l’objecte concret de la norma que es vol aprovar.

Pel que fa al principi d’integritat, la Recomanació del Consell de l’OCDE sobre Integritat Pública, aprovada l’any 2017, defineix la integritat pública com el posicionament consistent i l’adhesió a valors ètics comuns, i com el conjunt de principis i normes destinades a protegir, mantenir i prioritzar l’interès públic sobre els interessos privats. En paraules del Consello de Contas de Galicia, la integritat es configura com un pilar de l’actuació de les institucions públiques, amb un enfocament diferent al del mer compliment legal.

Quant al principi de control, sens perjudici que pugui ser objecte de tractament substantiu en el futur Llibre Setè, entenem que en aquesta previsió general sobre principis es tractaria de destacar el seu paper com a principi molt lligat a la prevenció de riscos per a la integritat. Una formulació de la qual es podria partir seria la que concep el control intern com un procés dut a terme per l’òrgan de direcció o per personal especialitzat, dissenyat per fer front als riscos i per proporcionar una seguretat raonable respecte de la consecució dels objectius de l’organització.

La nostra tercera observació en aquest apartat és per constatar que en relació amb la matèria a què ara ens referim (lluita contra la corrupció i enfortiment de la integritat pública) l’avantprojecte es refereix al principi de transparència, amb una redacció, però, que pot provocar algun dubte, entre d’altres pel que podrien semblar incoherències lingüístiques (per exemple, pronom amb un antecedent que no és clar) i conceptes excessivament indeterminats:

“... la gestió de les finances públiques que es realitzin, en el marc dels pressupostos o amb una altra naturalesa, ha de realitzar-se de forma transparent envers la societat i ha de reflectir-se fefaentment en els estats financers. Aquests han de contenir la informació suficient i adequada per permetre verificar el compliment dels principis i regles que les regeixen, així com dels objectius que es proposen assolir. Cal facilitar l’accés i la consulta de la ciutadania a tota la informació, documentació i dades que siguin rellevants de les actuacions realitzades, de manera que sigui entenedora i fàcilment accessible.”

Com hem assenyalat, algun concepte està dotat d’un alt grau d’indefinició, circumstància que, al nostre judici, fa un mal servei a la definició de la necessària transparència en aquest àmbit:

- Amb una altra naturalesa
- De forma transparent envers la societat
- Suficient i adequada
- Rellevants.

D’altra banda, el principi es refereix a la gestió de les finances, però l’article es refereix a l’administració de les finances; no resta clar si s’està fent referència a dos conceptes diferents (administració / gestió).

En darrer terme, farem alguna consideració addicional sobre alguns dels altres principis a què es refereix aquest precepte, per la utilització d’algunes expressions que en podrien dificultar-ne l’adequada interpretació i amb això, posar en risc el principi de seguretat jurídica:

- Quant al principi d’eficiència en la concessió de subvencions, sembla poc determinada la referència sobre maximitzar el retorn social i l’impacte de les activitats d’utilitat pública o interès social que es fomentin;
- Quant al principi d’economia en la gestió del patrimoni, es parla d’administració ordenada i eficaç. Novament es barregen els conceptes de gestió i administració, que en aquesta previsió semblaria que apareixen com a sinònims.

Valoració:

Articles 121-1 i 121-2. Cal diferenciar entre els principis a què s’ajusta l’activitat econòmicofinancera de la Generalitat de Catalunya i els principis pels quals es regeix l’administració de les finances del sector públic de la Generalitat de Catalunya

S'accepta i es subsumeix en els principis generals de l'activitat economicofinancera de la Generalitat, els principis d'administració i gestió de les finances públiques

“**Quarta.** Quant a les previsions de l'art. 122-1, remeten, pel que fa a les responsabilitats, al que preveu un llibre inexistent a data d'avui. Es demana que es valori si aquesta circumstància podria plantejar problemes d'aplicació; fem notar que no hi ha cap disposició transitòria pel que fa a aquesta qüestió. Es fa la mateixa observació en relació amb l'article 132-9, 132-11 i 133-1.

- Article 121-2 . Manquen uns principis relatius a la lluita contra la corrupció i l'enfortiment de la integritat pública, al principi d'integritat, al principi de control, ni tampoc al principi de la bona administració. Integritat pública, com el posicionament consistent i l'adhesió a valors ètics comuns, i com el conjunt de principis i normes destinades a protegir, mantenir i prioritzar l'interès públic sobre els interessos privats.

Principi de control, principi molt lligat a la prevenció de riscos per a la integritat. Una formulació de la qual es podria partir seria la que concep el control intern com un procés dut a terme per l'òrgan de direcció o per personal especialitzat, dissenyat per fer front als riscos i per proporcionar una seguretat raonable respecte de la consecució dels objectius de l'organització.

S'accepten i s'incorporen al text

- Article 121-2 c) Principi de transparència.

“... la gestió de les finances públiques que es realitzin, en el marc dels pressupostos o amb una altra naturalesa, ha de realitzar-se de forma transparent envers la societat i ha de reflectir-se fefaentment en els estats financers. Aquests han de contenir la informació suficient i adequada per permetre verificar el compliment dels principis i regles que les regeixen, així com dels objectius que es proposen assolir. Cal facilitar l'accés i la consulta de la ciutadania a tota la informació, documentació i dades que siguin rellevants de les actuacions realitzades, de manera que sigui entenedora i fàcilment accessible.”

Com hem assenyalat, algun concepte està dotat d'un alt grau d'indefinició, circumstància que, al nostre judici, fa un mal servei a la definició de la necessària transparència en aquest àmbit:

- Amb una altra naturalesa
- De forma transparent envers la societat
- Suficient i adequada
- Rellevants.

Modificat al text . Quedaria redactat així.

c) Principi de transparència: la gestió de les finances públiques que es realitzin, en el marc dels pressupostos o amb una altra naturalesa, ha de realitzar-se de forma transparent envers la societat i ha de reflectir-se fefaentment en els estats financers. Aquests estats han de contenir la informació suficient i adequada per permetre verificar el compliment dels principis i regles que els regeixen, així com dels objectius que es proposen assolir. Cal facilitar l'accés i la consulta de la ciutadania a tota la informació, documentació i dades que siguin rellevants de les actuacions realitzades, de manera que sigui entenedora i fàcilment accessible.

El principi es refereix a la gestió de les finances, però l'article es refereix a l'administració de les finances; no resta clar si s'està fent referència a dos conceptes diferents (administració / gestió).

Acceptat i incorporat al text els dos termes: administració i gestió

- Article 121-2 g) Principi d'eficiència en la concessió de subvencions, sembla poc determinada la referència sobre maximitzar el retorn social i l'impacte de les activitats d'utilitat pública o interès social que es fomentin
- Article 121-2 k) principi d'economia en la gestió del patrimoni, es parla d'administració ordenada i eficaç. Novament es barregen els conceptes de gestió i administració, que en aquesta previsió semblaria que apareixen com a sinònims.

Acceptat i modificat en el text

“Quarta. Quant a les previsions de l'art. 122-1, remeten, pel que fa a les responsabilitats, al que preveu un llibre inexistent a data d'avui. Es demana que es valori si aquesta circumstància podria plantejar problemes d'aplicació; fem notar que no hi ha cap disposició transitòria pel que fa a aquesta qüestió. Es fa la mateixa observació en relació amb l'article 132-9, 132-11 i 133-1.”

Valoració:

Amb el llibre primer del codi de la llei de finances no es deroguen els articles 83 a 86 de l'actualment vigent llei de finances públiques, que s'emmarquen dintre del capítol VIII titulat Responsabilitats. Per tant, creiem que no hi ha problemes d'interpretació en aquest àmbit.

Cinquena. Semblaria difícil d'entendre una part de la previsió de l'article 132-4, relativa a la destinació dels ingressos:

“Els ingressos de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic es destinen a satisfer el conjunt de les seves obligacions respectives, llevat que per llei s'estableixi l'afectació d'alguns recursos a finalitats determinades, així com obligacions de transparència en la destinació dels ingressos procedents dels tributs propis finalistes.”

Finalment, semblaria excessivament indeterminada la previsió “finalitats diverses”, de l'art. 133-2.

Valoració:

S'accepta i es modifica el redactat perquè sigui més entenedor:

Article 132-4. Destinació dels ingressos

1. Els ingressos de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats del seu sector públic es destinen a satisfer el conjunt de les seves obligacions respectives, llevat que per llei s'estableixi l'afectació d'alguns recursos a finalitats determinades.

2. La destinació dels ingressos finalistes s'inclouran en els estats i comptes econòmics de l'entitat que n'estarà obligada a fer-ne un seguiment i informar-ne junt amb la resta d'informació que s'estableix en el present codi en compliment del principi de transparència.

Sisena. Article 133-2. Excessivament indeterminada la previsió “finalitats diverses”

Valoració:

Modificada la paraula diverses per públiques:

2. Cap tribunal ni autoritat administrativa podrà dictar providències d'embargament ni manaments d'execució contra els béns i drets patrimonials quan aquests estiguin afectats a un servei públic o a una funció pública, quan els seus rendiments o el producte de la seva alienació estiguin legalment afectats a finalitats públiques, o quan es tracti de valors o títols representatius del capital de societats mercantils del sector públic institucional de la Generalitat de Catalunya que executin polítiques públiques o prestin serveis d'interès econòmic general.

Al·legacions del Consorci AOC

Primera.- En relació al títol de l'Avantprojecte de Llei

Al Títol de l'Avantprojecte de Llei es disposa que és l'Avantprojecte de Llei del Codi de finances públiques de Catalunya, si bé de la lectura del mateix se'n desprèn que en realitat és el Codi de Finances de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de les entitats que integren el seu sector públic.

D'acord amb l'article 111-2, el codi s'aplica al "Sector Públic de la Generalitat de Catalunya" que, als efectes de dit Codi, es disposa que està integrat per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic institucional.

En conseqüència, es recomana modificar el títol del Codi perquè aquest sigui coherent amb l'àmbit subjectiu d'aplicació.

Valoració:

Per raons històriques i de tradició (tal com també fan altres comunitats autònomes) es manté l'actual títol, tot i considerar que podria ser més adequat el títol que es proposa a partir de l'àmbit d'aplicació del llibre. El seu caràcter de normativa subsidiària per d'altres administracions catalanes podria aconsellar el seu manteniment.

Segona.- En relació a les al·lusions a la "Generalitat de Catalunya" i altres expressions contingudes en l'Avantprojecte de Llei

En l'exposició del motius de l'Avantprojecte s'assenyala el següent: "En aquest sentit, la Generalitat de Catalunya, configurada per l'article 2.1 de l'Estatut com el sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern de Catalunya, està integrada, entre d'altres, per l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats que integren el seu sector públic."

Així mateix, al llarg de l'articulat del Codi es fa referència al "sector públic de la Generalitat", a "la Generalitat de Catalunya", a "l'Administració de la Generalitat de Catalunya", a "l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les entitats del sector públic" i al "sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat".

Atès que d'acord amb l'establert a l'article 111-2, el codi s'aplica al "Sector Públic de la Generalitat de Catalunya", per tal de facilitar la correcta interpretació i aplicació del Codi, es proposa que al llarg de l'articulat sempre s'empri una terminologia ajustada a l'àmbit subjectiu d'aplicació.

Valoració:

Cal indicar la diferència entre sector públic i sector públic institucional. El primer engloba l'administració de la Generalitat i el sector públic institucional, tal com s'estableix en l'article 111-2. Àmbit subjectiu del llibre.

S'han detectat alguns articles no homogenis amb aquesta nomenclatura i s'han revisat.

Així mateix, s'han revisat la resta de noms per adequar-los a la finalitat.

Tercera.- Pel que fa a la referència als "Consorcis participats de forma majoritària per l'Administració de la Generalitat i els que té adscrits"

A la "Disposició transitòria. Sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat de Catalunya" s'estableix que les entitats del sector públic institucional de l'Administració de la Generalitat als efectes

del Codi i mentre no entri en vigor la Llei d'organització de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucional, el conformen, entre d'altres, els "Consortis participats de forma majoritària per l'Administració de la Generalitat i els que té adscrits."

La referència a la participació de forma majoritària per l'Administració de la Generalitat no queda clar a quin dels criteris d'adscripció previstos a la Llei 40/2015 d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic (en endavant, Llei 40/2015) fa esment.

Així mateix, la Llei 40/2015 conté una relació de criteris als efectes de determinar quina és l'Administració d'adscripció. Adscripció que té per únic efecte determinar el règim jurídic que s'aplica en les matèries taxades a la pròpia Llei.

Per l'exposat, es considera que la distinció que es fa en l'Avantprojecte del Codi de Finances entre "Consortis participats de forma majoritària per l'Administració de la Generalitat i els que té adscrits" no s'ajusta a la regulació establerta per la Llei 40/2015 i s'hauria de fer esment únicament als Consortis adscrits.

Valoració

Rebutjada. El redactat de la Llei intenta incloure de manera genèrica, les disposicions previstes en l'article 120 de la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de Régimen Jurídico del Sector Público.

Es considera així, que engloben els consorcis en els quals l'Administració de la Generalitat, directament o mitjançant el seu sector públic institucional, disposi, individualment o conjuntament, de la majoria de drets de vot en el màxim òrgan de govern de l'entitat, o hagin aportat majoritàriament els mitjans necessaris per a la seva constitució i funcionament o s'hagi compromès, en el moment de la seva constitució, a finançar-los majoritàriament. I també aquells que el Govern de la Generalitat determini la seva adscripció, prèvi establiment en els estatuts de l'entitat aquesta circumstància.

Quarta.- En relació a la reserva de llei per establir tributs

A l'article 112-2 es preveu la reserva de llei, entre d'altres matèries, per l'establiment, la modificació i la supressió de tributs.

De conformitat amb l'article 114.h) de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya (en endavant, Llei 26/2010), els Consortis poden exercir qualsevol potestat administrativa, inclosa la tributària. Així mateix, la STS 214/2017 de 9 de febrer 2017 (Rec. 3671/2015) disposa el següent:

"Por consiguiente, aun en los supuestos de que no exista previsión expresa en la legislación autonómica o sectorial aplicable, la normativa vigente atribuye a los Consorcios una potestad tributaria que se concreta en la competencia para el establecimiento y exigencia de tasas. (...) De esta manera, en la aprobación por los Consorcios de la correspondiente Ordenanza Fiscal reguladora de la tasa ha de tenerse en cuenta lo dispuesto en los respectivos Estatutos, a los que se confía una especie de "ius singulare", sin perjuicio de exigencias y limitaciones que derivan de la normativa que integra el régimen tributario y la normativa local. De esta manera resulta ser la Asamblea del Consorcio el órgano que aprueba dicha Ordenanza, como órgano representativo de las entidades consorciadas, que han sido elegidos previamente por sus respectivas Corporaciones. (...) Las entidades locales consorciadas delegan en el Consorcio las atribuciones necesarias para el desarrollo de las actividades encomendadas, atribuyendo a la Asamblea General -un órgano representativo equivalente- la competencia para aprobar las correspondientes normas reglamentarias entre las que están las ordenanzas fiscales. La legitimidad de la Asamblea General u órgano equivalente de los Consorcios para la aprobación de la Ordenanza fiscal deriva de su composición, integrada por miembros representativos de las entidades consorciadas, que han sido elegidos por las correspondientes Corporaciones."

Atesa la regulació continguda en la Llei 26/2010, quan els Estatuts dels Consortis estableixin que poden exercir la potestat tributària, correspon a l'òrgan representatiu de les entitats consorciades l'establiment de tributs que els pertocuin.

Per l'anterior, es proposa incloure a l'apartat c) de l'article 112-2 de l'Avantprojecte el següent: "Aquesta reserva de llei no serà necessària en els casos en els quals les entitats del sector públic institucional

tinguin reconeguda la potestat per aprovar tributs i altres ingressos de dret públic" o expressió equivalent que permeti als Consorcis seguir exercint les potestats administratives atribuïdes.

Valoració:

La regulació d'aquest article parla de qüestions genèriques que afecten al conjunt de normes principals en l'àmbit de les finances públiques. No obstant es modifica el punt esmentat per recollir la proposta, però de manera genèrica per incloure més supòsits, en el seu cas.

Article 112-2

c) L'establiment, la modificació i la supressió dels tributs i dels recàrrecs sobre els impostos de l'Estat, així com les seves exempcions i bonificacions, **excepte aquells supòsits que la normativa reguli una altre procediment**

Cinquena.- En relació a la gestió, liquidació i recaptació de tributs i altres ingressos per part de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

L'apartat primer de l'article 132-3 disposa que correspon a l'Administració de la Generalitat de Catalunya "La gestió, liquidació, recaptació, inspecció i revisió dels tributs i altres ingressos". La Llei 26/2010 en el seu article 113.2 disposa que els consorcis són entitats de dret públic, tenen caràcter associatiu, naturalesa voluntària, personalitat jurídica pròpia i capacitat per a crear i gestionar serveis i realitzar activitats i obres en els termes que estableix la normativa aplicable als organismes, administracions i entitats públiques consorciats. L'anterior comporta, tal com ha reconegut el Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya, que tinguin autonomia de gestió i patrimoni propi.

La gestió, liquidació i recaptació de tributs i altres ingressos forma part de l'exercici de la potestat tributària que, tal i com s'ha dit supra tenen reconeguda els Consorcis.

Per l'exposat, es proposa afegir al paràgraf primer de l'article 132.3 que la gestió, liquidació, recaptació, inspecció i revisió dels tributs i altres ingressos correspon a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic institucional quan aquest últim tingui atribuïdes potestats administratives per aprovar, gestionar, liquidar o recaptar tributs i altres ingressos de dret públic

Valoració:

No creiem necessària aquesta addició, perquè la regulació ja permet les facultats que es descriuen . La capacitat genèrica de les unitats que han de dirigir aquestes funcions es la que es vol regular en aquests preceptes.

Sisena- En relació als drets econòmics de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya i l'administració dels drets econòmics

L'article 132-1 paràgraf segon són drets de naturalesa pública de la hisenda pública de la Generalitat de Catalunya els tributs i altres drets de contingut econòmic que percebin les entitats del sector públic que derivin de l'exercici de potestats públiques administratives.

Els drets econòmics del Consorci estan integrats per ingressos que no només provenen de l'Administració de la Generalitat sinó també de totes les entitats consorciades que efectuen aportacions econòmiques i/o patrimonials. Els ingressos percebuts pertanyen al Consorci en tan que les entitats consorciades li deleguen las atribucions necessàries per al desenvolupament de les seves activitats i/o serveis, que, a més a més, no són de l'exclusiva titularitat de l'Administració de la Generalitat.

Per l'anterior, en el cas dels Consorcis, els tributs i altres drets de contingut econòmic que perceben, no són drets econòmics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya ni s'han d'integrar a la seva hisenda pública.

Valoració:

El redactat del text , no coincideix amb la proposta presentada.

D'altra banda, la previsió continguda a l'apartat primer de l'article 132-2 d'acord amb la qual l'administració dels drets econòmics de la resta d'entitats del sector públic correspon als seus presidents o presidentes, directors o directores o càrrecs assimilats, d'acord amb el que s'estableixi en els respectius estatuts o normes de creació és innecessària ja que aquesta ja està implícita en la potestat tributària.

Valoració:

Aquest precepte esta incorporat per diferenciar la potestat de la persona titular del departament competent en matèria de finances en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i la del sector públic institucional. Es manté l'article.

Setena.- Pel que fa a l'aplicació de directrius dels Departaments de l'Administració de la Generalitat o del Govern de la Generalitat

Al llarg de l'articulat es fa referència, entre d'altres, a l'aplicació de directrius o a la realització d'actuacions d'acord amb el que estableixi el Departament competent de l'Administració de la Generalitat o el Govern que no haurien d'ésser d'aplicació als Consorcis.

Escau subratllar que els Consorcis són ens de base associativa amb personalitat jurídica pròpia i diferenciada de les entitats que el conformen. Per tant, l'Administració de la Generalitat unilateralment no pot decidir qüestions atribuïdes als òrgans de govern i administració dels mateixos. Això comportaria privar a la resta d'entitats consorciades de la seva capacitat de decisió sobre assumptes que afecten també als àmbits de la seva competència.

Valoració:

La regulació es genèrica i cal entendre que les actuacions es faran en el marc de la normativa vigent. Per tant, no cal especificar en quins supòsits es pot utilitzar aquesta potestat.

4.3 Tràmit d'audiència

Mitjançant escrit de data 16.4.2025, tramés per EACAT com tramesa genèrica en data 22.4.2025, es va donar audiència a la Sindicatura de Comptes, que presenta en data 6.5.2025 un escrit que es transcriu a continuació, amb una esmena a l'article 133-4, que es valora tot seguit:

“Esmena a l'article 133-4

Text de l'Avantprojecte de llei CFPC

Article 133-4. Prescripció de les obligacions econòmiques

1. Amb caràcter general, i sens perjudici del que determinin lleis especials, el dret al reconeixement o la liquidació de les obligacions i el pagament d'aquestes ja reconegudes o liquidades prescriu quatre anys després del seu naixement o del seu reconeixement o liquidació, respectivament. El termini es computa des de la data en què s'ha donat conformitat al servei o a la prestació determinant de l'obligació.
2. L'exigència de les persones creditors legítimes o dels seus drethavents mitjançant la presentació de documents justificatius del seu dret produeix el nou inici del termini de la prescripció. El termini es computa des de la data de notificació del reconeixement o liquidació de la corresponent obligació.
3. La prescripció s'interromp d'acord amb el que disposa la normativa civil.
4. Les obligacions que prescriguin seran donades de baixa en els comptes respectius, prèvia tramitació de l'expedient que correspongui.

Esmena que es proposa

Tal com ja es va posar de manifest en l'escrit presentat en el seu dia en seu parlamentària i a l'aleshores Departament d'Economia i Coneixement, pel que fa al redactat d'aquest article s'hauria d'introduir la precisió necessària respecte de les obligacions de pagament de la Generalitat de naturalesa tributària, donat que, tant el termini com el seu còmput i les formes d'interrupció, es regulen per normativa específica, amb diferències respecte a la literalitat que presenta aquest article, en què es preveu un termini i còmput

únic per a tot tipus d'obligacions econòmiques i es preveu que la interrupció es produeix d'acord amb el que disposa la normativa civil (que no és d'aplicació a les obligacions tributàries).
Per tant, per tot el que s'acaba d'exposar, s'evacua el tràmit d'audiència conferit donant el vistiplau al redactat que se'ns ha fet arribar excepte pel que fa al redactat de l'article 133-4, que s'hauria de modificar d'acord amb l'esmena que es proposa i agraïnt les modificacions introduïdes en el text que a criteri nostre són conseqüents amb el que disposa l'Estatut d'Autonomia i la pròpia llei de creació de la Sindicatura de Comptes de Catalunya respecte a llur autonomia.”

Valoració

S'accepta i es modifica el redactat:

Article 133-4. Prescripció de les obligacions econòmiques

1. Amb caràcter general, i sens perjudici del que determini **normativa específica com la tributària**, el dret al reconeixement o la liquidació de les obligacions i el pagament d'aquestes ja reconegudes o liquidades prescriu quatre anys després del seu naixement o del seu reconeixement o liquidació, respectivament. El termini es computa des de la data en què s'ha donat conformitat al servei o a la prestació determinant de l'obligació.

4.4. Valoració dels informes rebuts.

D'acord amb l'informe preliminar de l'Assessoria Jurídica del Departament d'Economia i Finances s'han sol·licitat els informes següents:

4.4.1. Informe d'impacte pressupostari de la Direcció General de Pressupostos.

En data 8.5.25 es sol·licita l'informe d'aquesta unitat, rebut en data 19.6.25, favorable sense Observacions.

4.4.2. Informe de la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya.

En data 8.5.25 es sol·licita l'informe d'aquesta unitat, rebut el 12.6.25, favorable, sense Observacions.

4.4.3. Informe de la Direcció General d'Administració Digital i Organització (Subdirecció General d'Organització de l'Administració i del Sector Públic.

En data 2.6.25 es sol·licita l'informe d'aquesta unitat, rebut en data 18.6.2026, amb les observacions que es reproduïxen i valoren a continuació:

1 Observacions a la disposició transitòria

“2. En relació amb les “fundacions de l'Administració de la Generalitat” i mentre no sigui aprovada la Llei d'Organització caldria fer referència la “*les fundacions del sector públic de la Generalitat*”, de conformitat la Llei 5/2017 de 28 de març de mesures fiscals i administratives del sector públic, que és l'única norma vigent actualment que regula el règim de les fundacions del sector públic de l'Administració de la Generalitat.

Valoració:

Es recull l'observació

“La proposta presentada inclou tant els consorcis “que té adscrits” com les fundacions “que li siguin adscrites”, en relació amb aquestes entitats es recomana:

- En el cas dels consorcis s’indica “i els que té adscrits” i en les fundacions “o les que li siguin adscrites”. Cal entendre que són totes les fundacions, per tant, en les fundacions també hauria de ser “i”.
- Indicar el mateix temps verbal present tant en els consorcis com en les fundacions, en tant que sembla que les fundacions siguin les adscrites en un futur.
- Seria convenient afegir que aquesta adscripció és “d’acord amb la normativa de règim jurídic del Sector Públic”.

Valoració:

Es recullen les observacions

“4. L’apartat c) no queda clar a quines entitats s’està referint. A aquests efectes cal observar que el Projecte de Llei d’Organització incloïa a més de les entitats de dret públic i de dret privat referenciades, “les entitats participades majoritàriament, de forma directa o indirecta, per l’Administració de la Generalitat subjectes a la normativa comunitària o internacional”. I es determinava que no es podien crear altres tipologies d’entitats diferents de les que havia establert

Valoració:

Es una mesura preventiva per incloure aquelles entitats no incloses en els anteriors. El fet que la llei d’organització no estigui aprovat fa que encara puguin crear-se altres formes jurídiques com es el cas de l’estat o d’altres comunitats autònomes. Es manté l’actual redactat.

2. Consideració tercera.-

“Addicionalment al sector públic de l’Administració de la Generalitat, l’Avantprojecte de Llei de Codi de finances també estén el seu àmbit d’aplicació *“a la resta d’organismes que tenen la condició d’independents, d’acord amb el que determini la Llei d’Organització de l’Administració de la Generalitat i del seu sector públic institucions o que es creïn a la seva empara, sens perjudici del que estableix la seva legislació específica”*. Sobre aquesta previsió cal observar que:

1. En el Projecte de Llei d’Organització s’havia previst la seva aplicació supletòria a les entitats independents, sense perjudici del que estableixi la seva legislació específica i les descriu en una disposició addicional. Per tant, s’està fent remissió a la previsió d’una norma que si es modifica pot afectar la previsió que ara es proposa.

2. S’entén que actualment aquestes entitats independents quedaran incloses dins el Codi de finances per la seva assimilació pressupostària a entitats de dret públic sotmeses a l’ordenament jurídic privat, excepte l’Autoritat Catalana de la Competència que s’assimila al règim de les entitats autònomes administratives.

“

Valoració:

S'accepta la proposta i es modifica el redactat:

Article 111-2. Àmbit subjectiu

2. El Codi de finances públiques de Catalunya s'aplica a la resta d'organismes que tinguin la consideració d'independents, sens perjudici del que estableixi la seva legislació específica.

3. Consideració quarta:

"S'observa que en relació amb el Projecte de llei aprovat l'any 2022, s'ha eliminat de l'àmbit subjectiu (art. 111-2) "les institucions regulades al capítol V del títol II de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i a les entitats adscrites al Parlament quan així es determini de forma expressa, pel que fa a l'àmbit econòmicofinançer". Quant a aquesta previsió, cal tenir en compte que el Projecte de Llei d'Organització no considera el Consell Audiovisual de Catalunya com una entitat independent sinó com una entitat regulada en l'esmentat capítol de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, tot i que actualment està assimilada pressupostàriament a una entitat de dret públic sotmesa a l'ordenament jurídic privat."

Valoració

Entenem que actualment està assimilada a una entitat de dret públic sotmesa a l'ordenament jurídic privat, i, per tant, inclosa en l'àmbit subjectiu.

4.4.4. Informe de la Direcció General de Tributs i Joc.

La Direcció General de Tributs i Joc informa favorablement en data 25.4.2025 la iniciativa, sense cap observació.

4.4.5. Informe de la Intervenció General.

En data 8.5.25 es sol·licita l'informe d'aquesta unitat, que informa favorablement en data 17.6.2025, i es remet al seu informe emès en data 5.9.2022, que s'incorpora a l'expedient.

4.4.6. Informe de la Direcció General d'Administració Digital i d'Organització.

Es sol·licita informe a aquesta unitat en data 12.5.25, que respon mitjançant correu electrònic en la mateixa en el sentit que revisat el contingut, comuniquen que no és preceptiva l'emissió del informe en matèria d'administració digital.

4.4.7. Informe d'impacte de gènere.

L'Institut Català de les Dones emet l'Informe d'impacte de gènere en data 19.5.2025 amb l'aportació següent, des d'un punt de vista formal: "cal modificar diferents termes emprats al text per tal que aquest no presenti disfuncions amb la normativa a dalt esmentada sobre ús no sexista del llenguatge:

1. On diu "els seus dretshavents" hi ha de dir "els seus i les seves drethavents"

Valoració:

Es recull l'observació i es deixa el paràgraf: "2. L'exigència de les persones creditors legítimes o dels **seus i de les seves drethavents** mitjançant la presentació de documents

justificatius del seu dret produeix el nou inici del termini de la prescripció. El termini es computa des de la data de notificació del reconeixement o liquidació de la corresponent obligació.”

4.5. Observacions de la Direcció General de Contractació Pública

Mitjançant correu electrònic de data 19.6.2025, es rep la recomanació de la Direcció General de Contractació Pública següent:

“En el text de l’Avantprojecte presentat al Consell Tècnic de data 20.6.25, dos articles que parlen de “contractació administrativa”, un terme ja superat, ja que actualment es parla de contractació pública (ja que inclou tant la contractació de l’Administració com del sector públic):
Art. 112-2 Reserva de llei en determinades matèries:

g) El règim general de la contractació administrativa de les entitats integrants del sector públic de la Generalitat de Catalunya.

Art. 133-3 Interessos de demora en les obligacions econòmiques:

3. En matèria tributària, de contractació administrativa, d’activitat subvencional i d’expropiació forçosa s’aplica el que disposi la normativa específica.

Per aquest motiu, des de la Direcció General de Contractació Pública recomanem que se substitueixi el terme “administrativa” per “pública”.

Valoració:

S’accepta el suggeriment i es recull al text de l’Avantprojecte de llei.

Un cop valorades les al·legacions presentades així com els informes emesos, el nou text de l’Avantprojecte, de data 19 de juny, se sotmet novament a informe del Consell Tècnic de data 20.6.25, apartat III.A previ al dictamen del CTESC

4.6. Dictamen del Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya

El Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social, en la sessió extraordinària del dia 21 de juliol de 2025, aprova el Dictamen 05/2025 i conclou que ha valorat l’Avantprojecte de llei del Codi de finances públiques de Catalunya i d’aprovació del llibre primer, relatiu a les disposicions generals i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el dictamen, que es reproduïxen i valoren a continuació.

Observacions generals

“Primera. El CTESC considera que, per tal de garantir el compliment dels principis de bona gestió financera per part del sector públic de la Generalitat de Catalunya, és necessari fer avaluacions sistemàtiques ex post de les polítiques públiques, amb la finalitat d’establir mecanismes de control i transparència. En aquest sentit, recomana que en el llibre setè del Codi de finances s’estableixi l’obligació de dur a terme plans pluriennals d’avaluació ex post, per tal de donar resposta als principis d’orientació a objectius i resultats, d’administració i gestió de les finances, d’eficàcia en l’assignació de recursos i de control.

Valoració: Es tindrà en compte l'observació en referència a les avaluacions sistemàtiques ex post de les polítiques públiques. Aquesta regulació es repartirà en els procediments que s'estableixen en el llibre tercer d'avaluació de polítiques públiques per part dels òrgans de gestió i les pròpies de control de les unitats i entitats amb aquesta funció que s'inclouran en el llibre setè.

Segona. El CTESC considera que la continuïtat i la sostenibilitat de l'exercici de les competències de la Generalitat Catalunya i, per tant, la garantia de la seva finalitat última, que és servir l'interès general, **exigeix incorporar en la norma el principi de suficiència de recursos.**"

Valoració:

S'incorpora l'observació al punt b) de l'article 121-2, que queda redactat de la manera següent:

"Article 121-2. Principis de l'administració i gestió de les finances

En el marc dels principis de l'activitat economicofinancera de l'article 121-1 anterior, l'administració i gestió de les finances del sector públic de la Generalitat de Catalunya es regeix pels principis generals següents:

a) Principi de sostenibilitat financera: les actuacions amb efectes econòmics i financers que permetin que el sector públic de la Generalitat tingui la capacitat a mitjà i llarg termini per finançar les actuacions i els compromisos de despesa presents i futurs d'acord amb la seva política pública i el dèficit i l'endeutament que s'estableixin.

b) Principi d'estabilitat pressupostària: els pressupostos s'elaboren i executen en el marc d'una programació financera pluriennal que contribueixi a l'objectiu d'estabilitat establert en cada moment, **en el marc d'un principi de suficiència de recursos que permeti la continuïtat i la sostenibilitat de l'exercici de les competències de la Generalitat de Catalunya, dotant de la capacitat financera necessària per fer front al finançament del seu nivell competencial.**

Observacions a l'articulat

1. El CTESC considera que en l'article 111.1 s'hauria de fer referència a la responsabilitat econòmica i financera que es regularà en el llibre vuitè, i proposa la redacció següent: "L'objecte d'aquest Codi és regular el règim pressupostari, patrimonial, economicofinancer, de comptabilitat, de control, de l'activitat subvencional i de la responsabilitat econòmica i financera de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic institucional.".

Valoració:

Recollit en la versió final del text de l'avantprojecte de llei.

1. El CTESC considera que en l'article 112-1 a) s'hauria de substituir "normativa comunitària" per "normativa de la Unió Europea".

Valoració:

Recollit en la versió final del text de l'avantprojecte de llei.

3. En relació amb l'article 112-2 que regula la reserva de llei en determinades matèries, el CTESC considera que s'hi han d'incloure les mateixes matèries que preveu l'article 5 del Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, el qual és derogat per aquesta norma sense justificar-ne la seva derogació. En concret s'haurien d'incloure les següents matèries:

- La pèrdua de la posició majoritària de la Generalitat i la dissolució de les societats en què tingui participació majoritària la Generalitat; les adquisicions a títol oneros de participacions en les societats civils i mercantils quan tinguin per objecte accions sense vot o bé quan la participació en el capital no es correspongui amb una posició congruent en les juntes o en la gestió de l'entitat.
- Les grans operacions de caràcter econòmic i financer.

Valoració:

S'incorpora l'observació a l'article 112-2, incorporant les lletres h i i, amb el redactat següent:

"Article 112-2. Reserva de llei en determinades matèries

....

h) La pèrdua de la posició majoritària de la Generalitat i la dissolució de les societats en què tingui participació majoritària la Generalitat; les adquisicions a títol oneros de participacions en les societats civils i mercantils quan tinguin per objecte accions sense vot o bé quan la participació en el capital no es correspongui amb una posició congruent en les juntes o en la gestió de l'entitat.

i) Les grans operacions de caràcter econòmic i financer.

j) Altres matèries amb efectes econòmics o financers no regulades per aquest Codi."

4. En relació amb l'article 121.1, i d'acord amb l'observació general segona, el CTESC considera que s'ha d'incorporar el principi de suficiència.

Valoració:

S'incorpora l'observació al punt b) de l'article 121-2, abans esmentat.

5. El CTESC recomana afegir a l'apartat m) de l'article 121.2 l'expressió següent: "Per garantir aquest principi, caldrà desenvolupar un control ex post estructurat mitjançant l'obligació de fer un pla pluriennal d'avaluació ex post de les polítiques públiques".

Valoració:

Es considera que el procediment que estableixi el control pel compliment del principi s'ha d'incloure en el llibre propi de la matèria, per tal de seguir una línia coherent en la regulació dels principis. Es per això que es tindrà en compte l'observació en referència a un pla pluriennal d'avaluació ex post de les polítiques públiques en els procediments que s'estableixen en el llibre tercer.

6. En relació amb l'article 133-1.7, el CTEESC proposa afegir després de "fons per a contingències" el text següent: "d'acord amb el que s'estableixi en el llibre tercer del Codi de finances".

Valoració:

S'incorpora l'observació a l'article 133-1.7, que queda redactat de la manera següent:

"7. Les sentències i la resta de resolucions judicials que estableixin obligacions a càrrec de la Generalitat de Catalunya s'han de complir puntualment. Si en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya manca el crèdit corresponent, es tramitarà una transferència de crèdit amb càrrec a la minoració d'altres crèdits o del fons per a contingències, **d'acord amb el que s'estableixi en el llibre tercer del Codi de finances**, o se sol·licitarà del Parlament un suplement de crèdit o un crèdit extraordinari, dins dels tres mesos següents a la notificació de la resolució. "

7. Pel que fa a l'article 133-3, el CTEESC considera que el termini de tres mesos de què disposa la Generalitat de Catalunya per al pagament de les obligacions s'hauria de reduir a un mes.

Valoració:

Es considera que la normativa que regula els procediments de gestió de les diferents figures jurídiques estableixen uns terminis que no permeten la reducció del termini de pagament de tres mesos previstos.

8. El CTEESC recomana que s'afegeixi una disposició transitòria on s'indiqui que mentre no entri en vigor el llibre tercer del Codi de finances, als efectes de l'article 133.1-7, les transferències de crèdit amb càrrec a la minoració de crèdits o del fons per a contingències s'aplicaran d'acord amb els límits establerts en la normativa de finances vigent".

Valoració:

Es considera que la regulació prevista en l'article 133.1-7 estableix únicament una previsió per fer front a les sentències i la resta de resolucions judicials que estableixin obligacions a càrrec de la Generalitat de Catalunya, no una regulació general. Qualsevol limitació en aquest sentit, impediria el compliment de la finalitat d'aquest precepte.

No obstant això, atès que aquesta observació planteja un problema de fons relatiu a la possible vigència de determinats preceptes, es considera adequat amb caràcter general i d'acord amb el Manual d'elaboració de normes de la Generalitat de Catalunya, suprimir la derogació tàcita que contenia el punt 2 de la disposició derogatòria.

4.7 Modificació disposició final primera

Al llarg de l'articulat del Llibre primer es preveu l'atribució de diferents funcions i competències al departament competent en matèria d'economia i finances, atribució que contempla el Manual d'elaboració de normes de la Generalitat de Catalunya, per tal de mantenir aquesta

coherència es produeix un ajustament i un nou redactat en la disposició final primera, de desplegament normatiu, que queda redactat de la manera següent:

“El Govern ha de dictar les disposicions pertinents per desplegar i aplicar aquesta Llei, llevat dels casos en què els respectius llibres atribueixin aquesta funció al departament competent en matèria d’economia i finances.”

Barcelona,

Juli Fernández Iruela
Secretari general